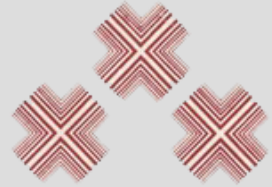


GAISMAS TAKA



*Rēzeknes - Aglonas diecēzes un Rēzeknes
Latgaliešu kultūras biedrības laikraksts*

Nr. 1 (80), 2014. gada janvāris



Pāvests Francisks: „Ši ir patiesa Trīsvienības atklāšanās, kas apliecina Jēzus dievišķību.”

12. janvārī Kunga Kristīšanas svētki



Prieks, kas izriet no Kunga Dzimšanas svinībām, rod savu piepildījumu Kunga Kristīšanas svētkos. Evaņģēlija fragments, ko šajos svētkos lasām, mums atklāj pazemības ceļu, ko Dieva Dēls labprātīgi izvēlas, lai izpildītu Tēva gribu un būtu paklausīgs Viņa mīlošajai gribai visās lietās līdz pat upurim pie krusta. Sasniedzis briedumu, Jēzus uzsāk savu atklāto dzīvi, ejot uz Jordānas upi, lai saņemtu no Jāņa grēku nožēlas kristību. Tas, kas notiek, var likties mums paradoksāli. Vai Jēzum vajadzēja nožēlot grēkus? Protams, ka nē. Viņš, kuram nav grēka, ir pieskaitīts grēciniekiem, kuriem ir vajadzīga kristība, lai šo nožēlas aktu darītu pilnīgu. Dieva Svētais pievienojas tiem, kuri sevī saskata vajadzību meklēt piedošanu un lūgt Dievam atgriešanās dāvanu – žēlastību atgriezties pie Viņa no visas savas sirds un pilnībā piederēt Viņam.

Jēzus vēlas pieskaitīt sevi grēciniekiem, būt ar viņiem vienots un ļaut saskatīt savu tuvību Dievam. Viņš solidarizējas ar mums, ar mūsu vēlmi atgriezties no grēka, ar vēlmi atstāt pagātnē savu egoismu, lai mēs varētu novērsties no grēka. Viņš solidarizējas ar mums, sakot, ka, ja mēs Viņu pieņemsim savā dzīvē, Viņš mūs piecels un vadīs uz Dieva Tēva augstumiem. Un šī Jēzus solidaritāte nav tikai prāta un gribas vingrinājums. Jēzus bija patiesi pieņēmis mūsu cilvēcisko stāvokli. Viņš izdzīvoja to visu – lai gan bez grēka – un tāpēc lieliski saprot mūsu vājumu un trauksmi. Tāpēc Viņš ir līdzcietīgs. Jēzus izvēlas „ciest kopā” ar cilvēku, būt gandarītājs kopā ar mums. Tas ir Dieva darbs, ko Jēzus vēlas pabeigt – dievišķā misija: aprūpēt ievainotos un dziedināt slimos, uzņemties pasaules grēku uz saviem pleciem.

Turpinājums 2. lpp. ➤

Svētku dienas janvārī:

- 1. janvāris** – Vissvētākā Jaunava Marija – Dieva Māte
- 6. janvāris** – Kunga Parādīšanās (Epifānija) jeb Triju ķēniņu diena
- 12. janvāris** – Kunga Kristīšanas svētki
- 25. janvāris** – sv. apustuļa Pāvila atgriešanās

→ *Sākums 1. lpp.*

Kas notiek brīdī, kad Jānis kristī Jēzu? Dieva Dēla pazemīgas mīlestības mirklī atveras debesis un Svētais Gars redzamā veidā atklājas kā balodis, un tajā pašā laikā balss no augstumiem pauž Tēva labo prāto. Tēva, kurš atpazīst mīloto, Vienpiedzimušo Dēlu. Šī ir patiesa Trīsvienības atklāšanās, kas apliecina Jēzus dievišķību, un apliecina, ka Viņš ir solītais Mesija, tas, kuru Dievs ir sūtījis atpestīt savu tautu (sal. *Is 40, 2*).

Piepildās Isaja pravietojums, ko mēs lasām šo svētku pirmajā lasījumā: „Kungs nāks ar spēku iznīcināt grēka darbus, un Viņa varenā roka atbruņos ļauno. Bet paturiet prātā, ka šī roka ir izstiepta uz krusta un ka Kristus spēks ir tā spēks, kurš cieš par mums. Tas ir Dieva spēks, kas atšķiras no pasaules spēka. Dievs nāk spēkā, lai iznīcinātu grēku. Jēzus patiesi ir Labais Gans, kurš mielo savu ganāmpulku un sapulcina to, lai tas neizklīstu,” (sal. *Is 40, 10 - 11*) un atdod savu dzīvību, lai tas varētu dzīvot (sal. *Jņ 10, 11*). Caur Viņa pestīšanu nesošo nāvi cilvēks ir atbrīvots no grēka varas un samierināts ar Tēvu, un caur Viņa augšāmcelšanos cilvēks ir atpestīts no mūžīgās nāves un ir kļuvis uzvarētājs pār ļauno.

tulkojis A. Ciganskis

Visi esam aicināti būt vienoti Kristū

No 18. līdz 25. janvārim norisinās ikgadējā starptautiskā Lūgšanu nedēļa par kristiešu vienotību. 2014. gada Lūgšanu nedēļas moto ir „Vai tad Kristus būtu dalīts?” (*1 Kor 1, 1 - 17*)

Pirmajā vēstulē korintiešiem lasām, ka jau kristietības pirmsākumos radās kopienas, kuras izraudzījās sev dažādus ticības praktizēšanas ceļus. Vieni vairāk sekoja Pāvila mācībai, citi Pētera jeb Kefas vārdiem, vēl kādi citi Apolla sludinātajam vārdam. Tomēr sv. apustulis Pāvils atgādina, ka jāseko nevis tiem, kuri sludina, bet gan Tam, kurš tiek sludināts, - ir jāseko Kristum.



Šajā Lūgšanu nedēļā par visu kristiešu vienību apustulis Pāvils vēlreiz uzrunā katru no mums caur Svētajiem Rakstiem un Baznīcu, aicinot aizvien no jauna raudzīties uz Kristu, kurš nav sadalīts, un vienot Baznīcu, kas ir Kristus mistiskā Miesa.

Pontifikālās Kristiešu vienotības veicināšanas padomes prezidents kardināls Kurts Kohs intervijā ziņu aģentūrai SIR pauž pārliecību par ekumeniskā dialoga pozitīvo virzību nākotnē. Kardināls K. Kohs atzīst: „Tie neesam mēs, kas veidojam Baznīcas vienotību,” bet „vienotība ir Dieva dāvana,” un ekumenisma pamatā ir „dzīvi izmainošais lūgšanas spēks.”

„Kādu dienu saņēmu divas vēstules. Vienā bija rakstīts, ka esmu liels svētais, bet otrā – ka esmu liekulis un krāpnieks. Pirmā nedarīja mani labāku, kāds esmu, bet otra nedarīja mani sliktāku, kāds esmu. Dieva acīs esam tādi, kādi esam – ne sliktāki, ne labāki”.

Sv. Jānis Marija Vianejs

Marija vēlas mūs aizvest pie Jēzus, lai arī mēs citus vestu pie Viņa

Vissvētākā Jaunava Marija – Dieva Māte



Dārgie brāļi un māsas! Pirmajā janvārī ir Dievmātes svētki – tādā veidā jauno gadu mēs uzsākām, godinot Jēzus un mūsu Māti – uzticot sevi Viņas gādībai.

Ko nozīmē uzsākt kaut ko kopā ar Mariju? Ar ko ir sācies Marijas ticības ceļš? Ar pasludināšanu: eņģelis nāca pie Jaunavas vārdā Marija, Viņa teica savu *jā* vārdu un kļuva par Pestītāja Māti. Dievs apmeklēja Mariju viņas mājās. Viņš iegāja parastos ikdienas apstākļos, tādējādi mainot pasaules vēsturi. Arī mūsu dzīve arī pārsvarā sastāv no ikdienišķu notikumu virknes. Šajā mūsu ikdienā Dievs mūs var apmeklēt lūgšanā. Tāpēc ir svarīgi ik dienas atrast brīdi, kad klusumā atvērt sirdi Dievam. Nav svarīgi kāda būs mūsu lūgšana, jo Dievs atbildēs mūsu atvērtībai ar to, ka Svētais Gars spēs mūs *apēnot* līdzīgi Marijai un mierināt mūs ar savu labvēlības pilno klātbūtni.

Pēc tam Marija dodas pie Elizabetes. Viņa nepaliek savā namā, neizslēdzas savā istabā, tieši otrādi, Marija dodas pie citiem. Arī mums ir dotas acis, lai redzētu citu vajadzības; rokas, lai sniegtu palīdzību; kājas, lai dotos pie citiem; sirds, lai viņus mīlētu. Tā citi jutīs, ka mūsu sirdī mājā Dievs. Kad Marija apmeklēja Elizabeti, viņas abas slavēja Dievu. Māte Terēze no Kalkutas teica: „Kad cilvēki saka man „paldies”, es atbildu, ka to nedarīju es, bet Jēzus.” Reizēs, kad mums pateiksies par mūsu labo darbu, nepaturēsim šo godu sev, nekautrēsimies teikt, ka viss mums nāk no Dieva. Ja mēs savā vājumā pakļūpam, un citi gaida, kad mēs lūgsim viņiem piedošanu, tad būsīm augstsirdīgi. Lūgsim piedošanu un teiksim, ka tas ir Kristus dēļ.

Marija, kas attēlota ar Kristu–Bērnu klēpī, Austrumu ikonogrāfijā tiek apzīmēta ar grieķu vārdu *Hodigitria*, tas nozīmē *Ceļarādītāja*. Pa kādu ceļu mūs grib vest Marija, kādā virzienā Viņa mūs grib vadīt? Tā virzienā, kas pats par sevi saka: „Es esmu Ceļš.” Marija vēlas aizvest mūs pie Jēzus, lai arī mēs varētu vest citus pie Viņa. Ticība patiešām ir ceļš. Nevienam nevar teikt: „Es zinu, kāds ir Dievs,” jo Dievu mēs turpinām iepazīt visu savu dzīvi. Lai iepazītu Kristu, vispirms ir vajadzīga lūgšana un Svētie Raksti: Evaņģēlijos mēs redzam, kāds ir Kristus un lūgšanā ieticam Viņam.

Dārgie brāļi un māsas, šajā jaunajā gadā, ko uzsākām, dosimies savā ceļā, paklausot Marijai – Ceļarādītājai un Ceļvedei, lai satiktu Kristu savā dzīves ikdienā un atklātu citiem Dieva klātesamību mūsu dzīvē!

Diakons Rodions Doļa

„Kad Mikelandželo paņēma marmora blūķi, kopā ar katru atšķēlušos šķembu zuda arī viena iespēja, taču lēnām iezīmējās Pieta. Ja viņš nebūtu pieskāries marmora gabalam, tas būtu palicis iespēju pilns, bet neviena no tām nebūtu tikusi iedzīvināta. Ikkatra laba apņemšanās nozīmē augšanu un tāpat arī zaudējumu. Kad paveras viena iespēja, citām ir jāpazūd...”

Džeralds Makgintijs

Aktualitātes diecēzē

Sociālie mediji mūsu diecēzē

Svētīgais Jānis Pāvils II savā laikā aicināja nebaidīties no jaunajām tehnoloģijām, atgādinot, ka tie ir Dieva doti brīnīšķīgi līdzekļi patiesības tālāknodošanai. Šodien, kad šīs tehnoloģijas turpina strauji attīstīties un digitālā pasaule ir kļuvusi par daudzu cilvēku, sevišķi jauniešu „mājvietu”, Baznīca ar īpašu sparū aicina izmantot tās evaņģelizācijai, taču reizē atgādina, ka nekas nevar aizstāt personu tiešo savstarpējo saskarsmi.

Šobrīd diecēzē darbojas trīs mediji:



„Latgales Radio” ir vienīgais katoliskais radio Latvijā, kas kalpo īpaši tiem, kuri dzīvo nomaļos novados vai fiziski nespēj regulāri nokļūt līdz draudzes dievnamam. Ar radio starpniecību ticīgie var vienoties kopīgā lūgšanā visā mūsu diecēzes teritorijā, vēl vairāk – klausoties radio mājaslapā (www.radiolg.lv) – lūgšanas loks aptver visu Latvijas teritoriju un sniedzas arī tālu aiz tās robežām, kur svešumā mītošie tautieši pozitīvi novērtē šo iespēju. Ēterā var dzirdēt Latvijas, kā arī atsevišķu novadu ziņas un aktualitātes, klausīties garīgos lasījumus un priesteru pārdomas vai vienkārši ļaut, lai ikdienas fonā skan starpraidījumu dziesmu melodijas.



Romas katoļu Baznīcas Rēzeknes - Aglonas diecēze

Pagājušā gada nogalē darbu uzsāka arī diecēzes mājaslapa **www.radieze.lv**, kura vēl ir izveides un pilnveidošanās posmā. Tās mērķis ir informēt par vispārējās un lokālās Baznīcas aktualitātēm, kā arī atvieglot interesentiem informācijas iegūšanu par diecēzes dzīvi, svētvietām utt. Mājaslapā ir iespējams lasīt dienas Svēto Rakstu lasījumus latgaliešu valodā, kas veicina arī literārās latgaliešu valodas kopšanu novadā. Mājaslapā ir atrodama arī Rubricella jeb Baznīcas liturģiskais kalendārs, kas ir noderīgs gan garīdzniekiem, gan ticīgajiem. Garīdznieki, klosterļaudis, kā arī ikviens labas gribas cilvēks ir aicināts dalīties ar saviem ieteikumiem un priekšlikumiem un sūtīt rakstus, kurus būtu iespējams publicēt mājaslapā un kuri mudinātu uz pārdomām un tuvinātu Dievam citus mājaslapas apmeklētājus.

Trešais diecēzes medijs ir Rēzeknes – Aglonas diecēzes un Rēzeknes Latgaliešu kultūras biedrības izdots laikraksts „**Gaismas Taka**”, kura tapšanā ir aicināts iesaistīties ikviens, informējot par notikumiem draudzēs, kopienās, novados, kā arī par visu, kas jums liekas svarīgs un kas būtu jāuzzina arī citiem.

Sagatavojusi Dz. Vogule

Jaunumi Vatikānā

Vatikānā norisinājās sanāksme par jauno evaņģelizāciju digitālo komunikāciju ērā

No 5. līdz 7. decembrim Romā norisinājās Pontifikālās laju padomes 26. plenārsesija. Tajā tika izvērtēts paveiktais un izstrādāta darbības programma nākamajam gadam. Laju padomes darbinieki un eksperti no daudzām valstīm diskutēja par jautājumiem, kas saistīti ar jauno evaņģelizāciju moderno komunikāciju jomā. Kardināls Staņislavs Rilko atzina, ka mūsdienās esam liecinieki jaunas kultūras dzimšanai. Runa ir par digitālo kultūru, kas atver cilvēcei pilnīgi jaunus horizontus un milzīgas iespējas veidot brālīgāku un labāku pasauli. Taču vienlaicīgi sastopamies ar zināma veida draudiem.



Pontifikālās laju padomes vadītājs norāda, ka šodien arvien vairāk jauniešu kļūst atkarīgi no interneta. Daudzi

labāk jūtas virtuālajā pasaulē, bet reālie draugi tiek aizvietoti ar „facebook” draugiem. Tiek izplatīti pornogrāfiska satura materiāli, reklamēta vardarbība. Kardināls Rilko aicina visus būt atbildīgiem un apzināties interneta iespējas un draudus.

Moderno tehnoloģiju laikmetā mums, kristiešiem, jābūt par zemes sāli un evaņģēlisko ieraugu, kas izmaina pasauli no iekšienes. To no mums pieprasa Kristus. Jaunie komunikāciju veidi un iespējas Baznīcai reizē ir arī liels izaicinājums. Šodien gandrīz visām diecēzēm, draudzēm, dažādām ekleziālajām institūcijām, apvienībām un kustībām ir izveidota sava vietne. Tas ir ļoti svarīgi. Šajā jomā milzīga nozīme ir lajiem, īpaši jauniešiem, kuriem internets ir «dabiskā» vide, kurā tie dzīvo un strādā, saka Pontifikālās laju padomes vadītājs.

Pāvests plāno izveidot bērnu tiesību aizsardzības komisiju

„Turpinot pāvesta Benedikta XVI iesāktu stingro līniju un pieņemot Kardinālu padomes ieteikumus, Svētais tēvs nolēmis izveidot bērnu tiesību aizsardzības komisiju” – lasām Vatikāna paziņojumā. Preses brīfingā to nolasīja Bostonas arhibīskaps, kardināls Šons Patriks O'Malejs. Viņš ir viens no Kardinālu padomes locekļiem. Komisija tiks izveidota ar mērķi konsultēt pāvestu jautājumos, kas attiecas uz Svētā Krēsla iesaistīšanos bērnu tiesību aizsardzībā un seksuālās izmantošanas upuru pastorālajā aprūpē. Tā sniegs pārskatu par bērnu aizsardzības programmu aktuālo situāciju, izstrādās jaunas iniciatīvas, lai stiprinātu sadarbību ar bīskapu konferencēm, kongregācijām, ordeniem un sekulārīnstitūtiem. Komisijas uzdevums būs arī izvēlēties atbilstošus cilvēkus, kuri spētu

īstenot šīs iniciatīvas dzīvē. Runa ir par priesteriem, konsekrētajām personām, kristīgajiem lajiem, ārstiem, psihologiem, ekspertiem.



Kardināls Šons Patriks O'Malejs paziņoja, ka topošā komisija bērnu tiesību aizsardzībai sadarbosies ar laicīgās varas pārstāvjiem. Tuvākajā laikā Francisks izdos dokumentu, nosakot komisijas sastāvu un kompetenci. Kardinālu padomes nākamā tikšanās paredzēta 2014. gadā no 17. līdz 19. februārim, paskaidroja Vatikāna preses sekretārs.

lv.radiovaticana.va

Baznīca pasaulē

Lietuva: 2014. gads būs veltīts ģimenei

Kristīgās Baznīcas Lietuvā 2014. gadu pasludinājušas par Ģimenes gadu. Novembra beigās tika parakstīts īpašs ģimenei veltīts Memorands, kurā lasām: „Mēs gribam spilgti apliecināt, ka dzīvība, seksualitāte, laulība un ģimene ir cilvēces pamatvērtības.” Baznīcu vadītāji pauž gandarījumu, ka lielākā daļa lietuviešu, sevišķi jaunieši, grib, lai ģimenes būtu stipras. Viņi novērtē laulības saišu nozīmi un apzinās, ka ir svarīgi atbalstīt tos laulātos pārus, kuri piedzīvo dažādas grūtības, tai

skaitā, šķiršanās sāpes. Lietuvas katoļu Bīskapu konferences ģenerālsēkretārs, priesteris Darius Trijonis paskaidroja, ka ar šo dokumentu netiek atrisinātas ekumeniskās domstarpības seksuālās vai ģimenes morāles jautājumos. Iniciatīvas nolūks ir pievērst lielāku visas sabiedrības uzmanību ģimenei.

Memoranda autori apzinās, ka kopīgiem spēkiem jāiestājas par ģimeni un jāpalīdz kristīgajām ģimenēm tikt galā ar tādiem mūsdienu izaicinājumiem, kā, piemēram, pārāk mazā vērība no valdību puses vai ekonomiskā krīze, kas ietekmē arī demogrāfisko situāciju. Baznīcu vadītāji mudina visus Lietuvas pilsoņus drosmīgi veicināt dzīvības kultūru un aizstāvēt ģimeni kā vērtību.

Sir

Ukraina: Baznīcu vadītāji aicina saglabāt mieru

Kijevas-Haličes arhibīskaps Svjatoslavs Ševčuks nosoda demonstrantu apspiešanu Ukrainas galvaspilsētā. „Mēs nedrīkstam atbildēt vardarbībai ar vardarbību,” viņš sacīja. Grieķu katoļu Baznīcas vadītājs pieprasīja izbeigt vardarbības eskalāciju, jo pretējā gadījumā tam var būt traģiskas sekas.

Ukrainas pareizticīgo Baznīcas vadītājs patriarhs Filarets mudināja gan miliciju, gan demonstrantus izvairīties no vardarbības. Ar

Maskavas patriarhātu saistītā pareizticīgo Baznīca Ukrainā ir izplatījusi deklarāciju, kurā pieprasa izbeigt ukraiņu sabiedrības šķelšanu un aicina lūgties par mieru.

Par Ukrainu lūdzas arī Maskavas patriarhs Kirils. 2. decembrī pēc liturģijas svinībām Kristus Glābēja katedrālē Krievijas pareizticīgo Baznīcas vadītājs sacīja: „Šodien mēs visi vienojamies ar Ukrainu. Es turpinu lūgties un šodien lūdzu no visas sirds, lai manā dārgajā Ukrainas zemē valdītu miers. Mēs ticam un ceram, ka Kungs dāvās Ukrainas tautai mieru.”

Kirils piebilda, ka Baznīcas priekšā stāv svarīgs uzdevums: sabiedrības garīgā audzināšana vienotībā, mīlestībā un mierā. Viņš uzsvēra, ka tautas vienotība ir liels dārgums, kas jāglabā.

Blagovest-info

Turpinājums 7. lpp. ➤

Baznīca pasaulē

→ *Sākums 6. lpp.*

Francija: reliģiju līderi mudina jauniešus būt uzticīgiem pamatvērtībām



Francijas musulmaņu un kristiešu līderi aicina jauniešus iestāties par mieru. No 29. novembra līdz 1. decembrim Lionā notika trešais musulmaņu un kristiešu forums. Tajā piedalījās Lionas arhibīskaps kard. Filips Barbarēns, Francijas Bīskapu konferences starpreliģiju attiecību padomes vadītājs bīsk. Mišels Dibosts, musulmaņu šeihs Kaleds Bentuness un citi islāma reliģijas pārstāvji. Tikšanās noslēgumā tika izdots dokuments, ko parakstīja 60 abu reliģiju vadītāji.

Tajā abas puses stingri nosoda jebkādas vardarbības izpausmes, neiecietību, fundamentālismu, naidu – gan personas cieņas pārkāpumus, gan arī necieņu pret valsts un garīgajiem simboliem. Jauniešus aicina, neskatoties uz pārbaudījumiem, palikt uzticīgiem visām cilvēciskajām un garīgajām vērtībām, būt atbildīgiem pilsoņiem, radoši izmantot savu brīvību un veicināt pozitīvas savstarpējās attiecības.

Sir

Ēģipte: Vatikāna delegācijas vizīte Al Azharas universitātē

Pastāv iespējas atjaunot dialogu ar Al Azharas universitāti Ēģiptē, kas ir augstākā autoritāte musulmaņu sunnītiem. Attiecības tika pārtrauktas 2011. gada janvārī, kad Benedikts XVI iestājās par kristiešu tiesībām pēc uzbrukuma koptu dievnamam Aleksandrijā. Musulmaņu teologi nespēj piedot arī uzrunu Rēgensburgas universitātē, kur pāvests runāja par vardabību islāma pasaulē. 3. decembra rītā Al Azharas universitātē ieradās Vatikāna delegācija, kuru vada Pontifikālās starpreliģiju dialoga veicināšanas padomes sekretārs priesteris Miguels Angels Ajuso, informēja priesteris Federiko Lombardi.



„Tā bija ļoti pozitīva un konstruktīva tikšanās, kas liecina par gatavību atjaunot un stiprināt attiecības starp Al Azharas islāma universitāti un Svēto Krēslu. Tikšanās ilga 45 minūtes. Tajā nepiedalījās galvenais imams, bet viņa vietnieks. Pontifikālās starpreliģiju dialoga veicināšanas padomes sekretāru pavadīja Apustuliskais nuncijs Ēģiptē. Vizītes laikā tika pasniegts padomes vadītāja kardināla Torāna vēstījums imamam un universitātei. Varam droši teikt, ka pastāv pozitīvas un cerību pilnas perspektīvas,” atzina Vatikāna preses sekretārs.

Slovākija: bīskapi brīdina par „gendera” ideoloģijas bīstamajām sekām



„Aiz šķietami labvēlīgās idejas par dzimumu vienlīdzību, slēpjas mērķis sagraut ģimeni,” saka bīskapi Slovākijā. Pirmajā Adventa svētdienā visās draudzēs šeit tika nolasīta Bīskapu konferences pastorālā vēstule, kurā uzsvērts, ka „ģimene ir Dieva radīta institūcija, un ģimenes iziršana liek sairt arī cilvēku laimei.” Vēstulē atzīmēts, ka vīrieša un sievietes identitātes izskaušana un homoseksuālo pāru pieņemšana

vedīs pie liela sajukuma. Slovākijas bīskapi to nevairās apzīmēt ar nosaukumu „nāves kultūra”. „Tāpat kā Jāzeps un Marija bēga, lai paglābtu mazo Jēzu, arī mums ir jādara viss iespējamais, lai pasargātu bērnu veselīgu attīstību, neļaujot tos skart bīstamajai „gendera” ideoloģijai,” teikts pastorālās vēstules noslēgumā.

Šo vīru ceļojums ir tikai sākums

6. janvāris – Kunga Parādīšanās (Epifānija)

Kunga Parādīšanās svinības ir jaundzimušā Pestītāja majestātes un dievišķības atklāšanās svētki – gaismas svētki, kuros Baznīca svin mūsu Kunga atklāšanos visai pasaulei. „Celies, topi gaiša! Jo tava gaisma nāk, un Kunga godība uzlec pār tevi.” (*Is 60, 1*) Ar šiem pravieša Isaja vārdiem Baznīca raksturo šo svētku būtību. Viņš, kurš ir patiesā gaisma un caur kuru arī mēs esam kļuvuši par gaismu, ir patiesi ienācis šajā pasaulē. Viņš mūs padara par Dieva bērniem (*sal. Jņ 1, 9. 12*).

Austrumu Gudro ceļojums liturģijā ir tikai sākums dižai procesijai, kura turpinās visā vēstures gaitā. Ar Austrumu Gudrajiem uzsākas cilvēces ceļojums pie Jēzus Kristus – pie Dieva, kurš bija piedzimis kūtiņā, nomiris pie krusta, augšāmcēlies no mirušajiem un paliek pie mums līdz pat pasaules beigām (*sal. Mt 28, 20*). Baznīca lasa šo Mateja Evaņģēlija fragmentu līdz ar pravieša Isaja vīziju, kuru mēs lasām šo svinību pirmajā lasījumā: „Šo vīru ceļojums ir tikai sākums.”

Pēc ziņas Betlēmes ganiņiem Viņš atklājas Gudrajiem, kas bija atnākuši no Austrumiem Viņu pielūgt. Kristīgā Tradīcija vienmēr ir saskatījusi šajos Gudrajos pagānu tautu pirmtēlu, pirmtēlu lieliem un maziem, valdniekiem un vergiem, un visu tautu cilvēkiem. Pirmie ir vīri no Austrumiem, kuriem gadsimtu gaitā seko daudzi.



Pēc šīs Isaja vīzijas lasījums no otrās vēstules efeziešiem pauž to pašu ideju prātīgos un vienkāršos vārdos: „Arī pagāniem ir tas pats mantojums.” (*sal. Ef 3, 6*) Otrais psalms izsaka to šādi: „Es jums novēlēšu visas tautas, visas zemes malas būs tavs īpašums.” (*Ps 2, 8*) (..)

Gudrie sekoja zvaigznei. Caur radības valodu viņi atklāja Dieva vēsturi, bet ar radības valodu vien nepietiek. Tikai Dieva Vārds, ko mēs sastopam Svētajos Rakstos, varēja droši norādīt viņiem ceļu. Radībai un Rakstiem, iemeslam un ticībai jābūt līdzās, lai varētu mūs aizvest pie dzīvā Dieva. (..)

Patiesā zvaigzne, kas mūs vada, ir pats Kristus. Viņš ir Dieva mīlestības sprādziens, kas liek Viņa sirds gaismai apmirdzēt pasauli. Vēl varam piebilst, Austrumu Gudrie, par kuriem lasām šo svinību Evaņģēlijā, līdzīgi kā visi svētie paši pamazām ir kļuvuši par Dieva zvaigznāju, kas norāda ceļu. Visos šajos cilvēkos, kurus skāris Dieva Vārds, ir atklājies gaismas uzliesmojums, caur kuru Dieva gaisma apspīd pasauli un rāda mums ceļu. Svētie ir Dieva zvaigznes, kurām mēs ļaujam sevi vadīt pie Viņa, kurā balstās visa mūsu esamība.

Šajās svinībās Baznīcā ir tradīcija ar svētīto krītu uz mājas durvju palodām iezīmēt pestīšanu nesošo krustu līdz ar astronomiskā gada skaitli un trīs Austrumu Gudro vīru iniciāļiem (C + M + B), ko arī var interpretēt kā: „Christus Mansionem Benedicat” (Lai Kristus svētī šo māju).

Turpinājums 9. lpp. ➤

➔ *Sākums 8. lpp.*

Arī Austrumu Gudro dāvanas tiek dažādi interpretētas. Stundu liturģijas lūgšanā Baznīca saka, ka zelts reprezentē Jēzus–Karaļa varu, vīraks Jēzu kā Augsto Priesteri un mirres norāda uz Kunga apbedīšanu. Savukārt svētais Gregors uzlūko dāvanas no dāvinātāju skatupunkta un zeltā saskata gudrību, vīrakā lūgšanas spēku un mirrēs miesas mērdēšanos. Ir vērts pārdomāt abas interpretācijas.

Šajās svinībās Baznīca aicina mūs pārdomāt, kādai „zvaigznei” sekojam mēs un vai šī „zvaigzne” aizvedīs mūs pie Kristus vai arī no Viņa attālinās. Atvērsim savas sirdis patiesajam Dievam, kurš šajā dienā atklājas visai pasaulei kā Dievs, kurš ir kļuvis Cilvēks, ļausim Viņam mūs piepildīt ar savu gaismu un svētīt ne tikai mūsu mājas, bet arī ikvienu mūsu dzīves mirkli.

Sagatavojis A. Ciganskis

Pārdomām

Trīs garīgās dzīves līmeņi

Garīgās dzīves izkopšana nav ne viegls, ne arī ātrs darbs. Drīzāk tā ir sistemātiska un apņēmības pilna darbība, kas aizvien tuvina cilvēku Dievam. Garīgās dzīves pamatu veido lūgšana. Lūgšana ir kā atslēga, kura atslēdz mīlestības, pazemības, līdzietības un vēl ļoti daudzas durvis cilvēka dvēselē, un, lai sasniegtu galamērķi – pilnīgu vienību ar Dievu – ir jāiziet caur visām šīm durvīm. Šoreiz aplūkosim garīga cilvēka trīs pilnības līmeņus:

Pirmais: Šo līmeni sasniegušie cilvēki izvairās no visa tā, kas ved uz grēku, īpaši, ja tas ir saistīts ar Dieva baušļiem. Viņi ļauj Dieva Garam vadīt savu apziņu un vienmēr paklausā Dieva balsij.

Otrais: Šie cilvēki ir apzināti noskaņojušies pozitīvi darboties un uzņemties Dieva līdzstrādnieku atbildību. Pats par sevi saprotams, ka viņi izvairās no jebkura grēka. Bet visvairāk viņiem rūp atrast Dieva gribu, un viņi vēlas Viņam kalpot. Kalpodami Dievam, viņi kļūst tik jūtīgi, ka, darot jebko, viņu skatiens vienmēr ir vērsts uz Viņu. Viņi visu dara, cenšoties arvien uzticīgāk kalpot Viņam.

Trešais: Šo līmeni sasniegušie cilvēki māk realitāti saskatīt ar Jēzus acīm. Seko Viņa

pēdās un cenšas pilnībā pārņemt Viņa dzīvesveidu. Jēzus piedzima un dzīvoja nabadzībā, kontaktējās ar grēciniekiem, atstumtajiem, netaisnības upuriem. Viņš nāca kalpot, bet nevis lai Viņam kalpotu. Viņu vajāja, mocīja un nolēma apkaunojošai nāvei.

Protams, vienmēr jāatceras, ka mums nav jāšķiro citi, vadoties pēc dažādiem līmeņiem. Nav arī izmisīgi jācenšas noskaidrot, kurā līmenī esam mēs paši. Šie līmeņi nav ne kritēriji, ne mērķi. Tie drīzāk mums palīdz labāk izprast savu garīgo dzīvi. Vienmēr ir jāpatur prātā atziņa, ka Dievs vadās nevis pēc cilvēka rakstītiem līmeņiem, bet gan savā apredzībā dāvā katram no mums vajadzīgo žēlastību īstajā brīdī, pat ja mēs to bieži vien nespējam izprast.



Sagatavojusi Dz. Vogule

Ticības gada svētceļojums tautastēros

Svinot Ticības gadu, Atašienes un Krustpils draudžu prāvests Viktors Naglis ticīgajiem bija iecerējis īpašu ticības ceļojumu.

Pieskandinām kaimiņzemi ar latgaliešu valodu un kokli

Pagājušā gada 23. maijā pulksten 5:00 no rīta atašienieši pulcējas pie sava dievnama, lai dotos svētceļojumā uz Viļņu pie Aušros Vartu (Ausmas Vārtu jeb Ostrobramas) Dievmātes. Pēc nepilnas stundas ierodamies Krustpils Vissvētās Trīsvienības katoļu baznīcā, kur mūs sagaidīja prāvests un krustpilieši. Pirms tālā ceļa ienācām dievnamā uz īsu lūgšanu, un visi kopā devāmies ceļā. Pēc neilga brauciena vēl nebijām īsti pamodušies, tādēļ gausi paklausījām prāvesta aicinājumam izkāpt no autobusa pie senās Jersikas baznīcas. Priesteris mūdrā balsī mūs aicināja doties pie sv. Magdalēnas svētavota, skaidrojot, ka, šķīstījušies ar dzidro avota ūdeni, mēs varēsim „redzēt visu, ko vajag un ko nevajag.”

Ceļojums turpinājās, un kopīga Rožukroņa lūgšana mūs pilnīgi pamodināja. Prāvests pastāstīja leģendu par Ausmas Vārtu Dievmātes gleznu un visiem deva uzdevumu atrast gleznā palikušās zobena cirtiena pēdas. Svētceļojuma centrālais notikums bija svētā Mise Ausmas Vārtu kapelā, kuru mūsu prāvests celebrēja par Atašienes un Krustpils draudzēm. Kapelu pieskandinājām ar latgaliešu valodu, jo dievkalpojums notika latgaliski. Savukārt ērģeļu spēles vietā Dievmāti godinājām ar latviešu kokles skaņām. Dievkalpojumu noslēdzām ar dziesmu Dievmātes godam, līdz sagaidījām kapelas vareno zvanu skaņas.

Pacilājošā omā, sāka lietutiņa pavadīti, devāmies uz Viļņas katedrāli, lai karaliskajā kapelā palūgtos pie svētā Kazimira sarkofāga. Nokāpām katedrāles kriptā pagodināt svētā Andreja Boboļas relikvijas un izlūgt viņa svētību. Tālāk gājām uz Visu svēto baznīcu.

Tajā var iekļūt, izejot cauri tumšam gaitenim, kura sienas rotā iespaidīgi gleznojumi, kā spilgts atgādinājums šīs zemes dzīves īslaicīgumam – arī kaulaina nāve sarkanā apmetnī. Devāmies tālāk uz blakus esošo Dieva Žēlsirdības baznīcu. Šeit katrs savā nodomā nolika aizdegtu svecīti, un kopīgi lūdzāmies Dieva žēlsirdības kronīti. Bijām nopelnījuši pusdienas, un prāvests mūs aizveda uz mājīgu, senatnīgas noskaņas apdvestu pagrabstāva kafejnīcu.

Pēc pusdienām sēdāmies autobusā un, dziedot dziesmas Dievmātes godam, sasniedzam nākamo ceļa mērķi – Trāķus – Lietuvas seno valdnieku rezidenci. Šeit nelaidām garām izdevību izbraukt ar jahtu pa Trāķu ezeru. Tālāk devāmies uz tuvējo baznīcu, kurā atrodas Aglonas Dievmātes svētglezna „līdziniece”. Piedalījāmies svētajā Misē, kura noritēja poļu valodā. Sajūsmināti klausījāmies poliski dziedāto Rožukroni.

Atgriezušies autobusā, sajūtāmies patīkami noguruši no iespaidu pārpilnības un priesteru vēstures lekcijām. Veltījuši pateicības lūgšanu par veiksmīgi aizvadīto laiku un palūguši svētību mājupceļam, uzdziedājām „kōrklineicas”. Muzikālo pavadījumu mums nodrošināja kokle. Atceļā katrs no prāvesta saņem piemiņas velti ar Ostrobramas Dievmātes attēlu, lai Viļņā gūtie iespaidi neizbalētu līdz nākamā gada svētceļojumam.

*Atašienes draudzes vārdā - Marijas leģiona
„Rīta zvaigzne” māsa*

*Turpinājums nākošajā
„Gaismas Taka” numurā*

Jūs atpestīs Dievs, nevis darbi

25. janvāris – svētā apustuļa Pāvila atgriešanās

Visu Pāvila dzīvi var izteikt ar vienu notikumu – viņa satikšanos ar Jēzu uz Damaskas ceļa. Vienā mirklī viņš saprata, ka bija izniekojis savas dinamiskās personības dedzību. Iespējams, viņš nekad nebija redzējis Jēzu, kurš bija tikai dažus gadus vecāks par pašu Pāvilu. Viņā bija dedzīgs naidis pret visu, ko pārstāvēja Jēzus, un tāpēc viņš sāka vajāt Baznīcu: „(..) Gāja pa mājām, rāva no tām ārā vīrus un sievas un meta cietumā” (Apd 8, 3b). Tagad Tas, ko viņš vajāja, „ienāca” viņā pašā, pārņēma viņu un visu viņa enerģiju novirzīja vienam mērķim – būt par Kristus kalpu samierināšanās kalpojumā un palīdzēt citiem piedzīvot vienīgo Pestītāju.



Viņa teoloģiju nosaka viens teikums: „Es esmu Jēzus, kuru tu vajā” (Apd 9, 5b). Jēzus mistiskā veidā tika identificēts ar tautu, ar tiem, kurus Sauls uzskatīja par noziedzniekiem. Viņš redzēja, ka Jēzus sevī ietvēra visus tos, kurus viņš akli bija vajājis.

No tā mirkļa Pāvila vienīgais darbs bija: „Ikvienu darīt pilnīgu Kristū. Par to arī es cīnos, strādādams Viņa varā, kas manī darbojas ar spēku,” (Kol 1, 28b – 29) „jo mūsu Evaņģēlija vēstījums neparādījās vienīgi vārdos, bet spēkā, Svētajā Garā un stiprā pārliecībā” (1 Tes 1, 5a).

Pāvila dzīve kļuva nenogurstoša Krusta vēstījuma sludināšana un izdzīvošana: Kristībā kristieši nomirst grēkam un tiek apglabāti kopā ar Kristu; viņi ir miruši visam, kas ir grēcīgs šajā pasaulē. Tie ir kļuvuši jauna radība, kura jau piedalās Kristus uzvarā un kādu dienu tāpat kā Viņš arī augšāmcelsies no mirušajiem. Caur augšāmcēlušos Kristu Tēvs dāvā viņiem Svēto Garu, padarot viņus pilnībā atjaunotus.

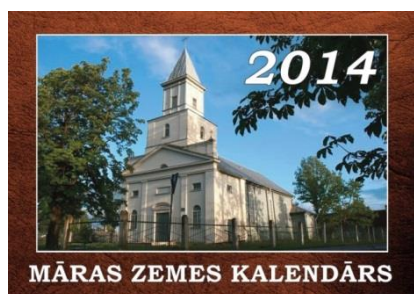
Tātad Pāvila vēstījums pasaulei bija: jūs pilnībā ir atpestījis Dievs, nevis kādi darbi, ko jūs paši varētu darīt. Pestījošā ticība ir dāvana, kas ir pilnīga, personīga un mīloša piederība Kristum. Piederība, kas nes augļus daudz vairāk „darbos”, nekā to jebkad spētu Likuma apcerēšana.

Sagatavojusi V. Laizāne

„Taisnība, ka esmu pavisam ne tāds, kādam man būtu jābūt. Mana dzīve ir kā sapinies mezgls, kurā mēģinu izvairīties no Dieva žēlastības. Visu daru slikti. Zaudēju labākās iespējas. Tomēr es nenomokos ar vilšanos par savu neuzticību Kristum, bet – gluži pretēji – katru reizi tieku mudināts arvien uzticīgāk mesties viņa žēlsirdības klēpī.

Tomass Mertons

Paziņojumi



Neesi vēl paguvis iegādāties 2014. gada kalendāru? Neraizējies! Visos diecēzes grāmatu galdos joprojām vēl ir pieejams „**Māras zemes kalendārs**”, kurā varēsi sekot līdzi Baznīcas liturģiskajam gadam, ik mēnesi smelties garīgo spēku pāvesta vārdos, kā arī sekot fotohronikai, kurā iemūžināti diecēzes svarīgākie notikumi. Protams, ne mazāk nozīmīgs ir arī kalendārā atrodamais garīdznieku saraksts ar kontaktinformāciju.

Garīgo raidījumu programma „Latgales Radio” ēterā

Katru dienu:

04:47 Pirmā rīta lūgšana
05:57 Otrā rīta lūgšana
06:57 Trešā rīta lūgšana
09:30 Vatikāna ziņas

10:00 Rožukronis
15:00 Kunga Žēlsirdības kronītis
19:00 Dienas lasījumi un sprediķis
21:00 Meditācija
21:30 Vatikāna ziņas

Un papildus svētdienās un svētku dienās

07:30 Dienas lasījumi un sprediķis

Ja tev ir ko teikt, un tu vēlies, lai to uzzina arī citi lasītāji, sūti savu rakstu uz „Gaismas Taka” redakcijas e-pastu: eppuslatgaliensis@inbox.lv. Iespējams iesūtīt arī savus ieteikumus vai jautājumus, uz kuriem redakcijas darbinieki vai arī kāds garīdznieks sniegs kompetentu atbildi.

Jauns gads – jauns sākums

Ir noslēdzies pagājušais gads un ir sācijas jaunais 2014. gads. Jauna gada sākums tradicionāli ir laiks, kad cilvēki no jauna sev izvirza jaunas apņemšanās, mērķus, dzīves plānus un vēlas padarīt savu dzīvi labāku. Tas ir ļoti svētīgi, jo cilvēkam nemitīgi sev ir jāizvirza jauni izaicinājumi – tikai tā cilvēks var turpināt pastāvīgi sevi attīstīt. Protams, vienmēr jāatceras arī galvenais mērķis –

Debesu valstība – un šīs dzīves mērķi jāpakārto šim visaugstākajam mērķim. Jaunais gads nāk arī ar izmaiņām „Gaismas Taka” redakcijā. Sirsnīgi pateicamies mūsu priekšgājējiem, kā arī ikvienam lasītājam un interesentam. Centīsimies sniegt kvalitatīvu un saturīgu informāciju.

„Gaismas Taka” redakcija

„Gaismas Taka”, reģ. nr. M 001011

Izdevējs: Romas katoļu Baznīcas Rēzeknes – Aglonas diecēze
 un Rēzeknes Latgaliešu kultūras biedrība

Redakcijas adrese: Latgales iela 88, Rēzekne, LV-4601

E-pasts: eppuslatgaliensis@inbox.lv (ar norādi: Gaismas Takai)

Iespiests: SIA „Latgales druka”

Adrese: Baznīcas iela 28, Rēzekne, LV-4601

Par publikāciju saturu un atspoguļoto faktu precizitāti atbild publikācijas autors.

Redakcijai ir tiesības labot manuskriptus.

Laikraksts iznāk reizi mēnesī.